

Č. 10.306.

Učitelstvo: * Učitelky ručních prací s vysvědčením způsobilosti pro školy občanské mají nárok na vyšší služné podle § 7 odst. 4 zák. č. 104/26 jen tehdy, jsou-li dekretálně ustanoveny definitivními nebo zatímními učitelkami na školách těch.

(Nález ze dne 26. ledna 1933 č. 1235.)

V ě c: Albína B. ve V. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o služební přídavek učitelky ženských ručních prací.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Zšr v Brně výnosem z 25. dubna 1928 rozhodla takto: »Námitkami z 11. října 1926 domáhá se Albína B., učitelka ručních prací na obecné škole ve V., aby jí podle ustanovení § 7 odst. 4 učit. zák. bylo přiznáno služné učitelek škol občanských, a za důvod uvádí, že ode dne 1. září 1910 působí na smíšené škole občanské ve V. Zšr zamítá její námitky jakožto zákonem neodůvodněné. Podle ustanovení § 7 odst. 4 a § 37 odst. 5 učit. zák. přísluší učitelkám ručních prací s vysvědčením způsobilosti pro školy občanské, ustanoveným definitivními nebo zatímními učitelkami na občanských školách, služné vyšší o 120 Kč. Nutným předpokladem tedy, jak vidno, jest, aby učitelka, která se domáhá služného učitelek škol občanských, byla ustanovena zvláštním dekretem na občanské škole jakožto na působišti hlavním. Ze spisů jest patrné, že žadatelka působí na škole obecné, a toliko jest jí uloženo, aby vyučovala na škole občanské. Není tedy zatímní, tím méně definitivní učitelkou na občanské škole a nepřísluší jí proto služné učitelek škol občanských.«

Z tohoto výroku se Albína B. odvolala. Nař. výnosem zamítlo min. škol. odvolání z důvodů rozhodnutí jím napadeného.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Na sporu jest jediné otázka, které osoby učitelské sluší rozuměti v § 7 odst. 4 zák. č. 104/26 »ustanovenými definitivními nebo zatímními učitelkami ručních prací na školách občanských.« Žal. úřad má za to, že učitelkami těmi sluší rozuměti toliko učitelky dekretálně ustanovené na občanské škole jako na působišti hlavním. Stížnost naproti tomu tvrdí opak a dovolávajíc se nál. Boh. A 6049/26, snaží se dovoditi, že učitelkami ručních prací na školách občanských ve smyslu cit. zákonného ustanovení jsou i takové učitelky ženských ručních prací, které na školách občanských toliko působí bez zřetele k tomu, bylo-li jim místo na školách těch propůjčeno dekretálně jako místo definitivní či zatímní.

Nss neuznal stanovisko stížnosti důvodným.

System práva veřejných zaměstnanců vybudován jest mimo jiné i na zásadě, že služební místa při veřejných úřadech sluší propůjčovati jednostranným aktem správním příslušného orgánu veřejné správy. Tuto zásadu převzal v celé její šíři i učit. zákon č. 104/26 ve svém § 19, z něhož nade vší pochybnost vysvítá, že o propůjčení jakéhokoliv místa uči-

telského jest vydati dotčené osobě učitelské dekret. Podle toho lze pokládati za »ustanoveného« učitele ve smyslu zákona učitelského toliko takovou sílu učitelskou, jíž bylo propůjčeno určité místo v organismu školské správy dekretem příslušného orgánu jejího a která tedy vykonává úřad učitelský jako dekretálně ustanovený učitel definitivní nebo zatímní. Názor ten potvrzuje zejména i úvaha, že zákon učitelský je vybudován co do otázky služebních příjmů osob učitelských na principu systemisace míst a že připouští propůjčování míst skutečně uprázdněných. Z toho plyne, že »ustanovenými definitivními nebo zatímními učitelkami ručních prací na školách občanských« lze rozuměti ve smyslu § 7 odst. 4 zák. č. 104/26 za účinnosti tohoto zákona toliko dekretálně ustanovené učitelky ženských ručních prací. Opak nelze dovoditi ani z nález. Boh. A 6049/26 a to již proto, že náleze ten vykládal pojem »ustanovený« toliko pro obor zák. č. 251/22. Jest tomu tak tím spíše, uváží-li se, že čl. V zák. č. 251/22, který byl předmětem výkladu nález. Boh. A 6049/26, mluví toliko o »ustanovených« učitelích, § 7 odst. 4 zák. č. 104/26 však pojednává o »ustanovených definitivních nebo zatímních« učitelkách ručních prací.

Z předdeslaného vysvítá, že mají učitelky ručních prací s vysvědčením způsobilosti pro školy občanské nárok na vyšší služné podle § 7 odst. 4 zák. č. 104/26 jen tehdy, jsou-li dekretálně ustanoveny definitivními neb zatímními učitelkami na školách těch.

Jak nesporno, nebyla st-lka dekretálně ustanovena definitivní neb zatímní učitelkou ručních prací na škole občanské. Vycházel tudíž žal. úřad ze správného právního názoru, odepřel-li jí přiznati vyšší služné ve smyslu § 7 odst. 4 cit. zák.

Č. 10.307.

Z n á m k y: Může min. obch. naříditi podle § 21 lit. d) známky. zák. z r. 1890 výmaz známky »Tilia« zapsané pro kosmetické přípravky?

(Nález ze dne 27. ledna 1933 č. 1075.)

V ě c: Alexandr B. v Budapešti proti ministerstvu obchodu o ochranou známku.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výnosem ze 14. července 1926 pojalo min. obch. pochybnosti o registrační způsobilosti st-lem pod č. 29.826 Praha pro wszeliké kosmetické prostředky zapsané slovní známky »Tilia«, ježto slovo to, česky »lípa«, obsahuje údaj způsobu výroby chráněného zboží (§ 1 znám. novely z r. 1895). Po vyjádření st-le upustilo však min. od těchto pochybností výnosem z 21. září 1926.

Na podání firmy P. v Praze z 21. dubna 1927, v němž bylo žádáno o výmaz této známky, ježto slovo »Tilia« jest latinský překlad českého slova »lípa« a proto nezpůsobilé k zápisu, zahájilo min. obch. řízení o registrační způsobilosti uvedené známky znovu dotazy na obch. komoru v Praze, na společenstvo mydlářů, voňavkářů a majitelů kosmetických laboratoří a na voňavkářský odbor ústředního svazu čsl. prů-